

ਅਜੈ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਅਵਨੀਸ਼ ਇੰਗਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸਟਮੈਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ),

ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਆਈਟੀਏ ਨੰ. 2001 ਦਾ 56

ਫਰਵਰੀ 25,

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1961-ਸੈਕਸ਼ਨ 260 ਏ, ਸੈਕਸ਼ਨ 143(3), ਸੈਕਸ਼ਨ 80 HHC—ਅਧਾਰਿਤ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਕਮਾਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਹੋਲਡ—ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਬੰਦ/ਅਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ—ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਬੰਦ/ਅਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਹੈ ਜੋ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਕਮਾਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ/ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(ਪੈਰਾ 6)

ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮੁਖੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕਟੋਚ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਕਾਉਂਸਲ ਅਤੇ ਸੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸੰਧੂ, ਮਾਲੀਆ ਲਈ ਜੂਨੀਅਰ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਕਾਉਂਸਲ।

ਅਵਨੀਸ਼ ਇੰਗਨ, ਜੇ.

(1) 25.7.2000 ਦੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, '1961 ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 260A ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਬੈਚ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ') ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“(ਏ) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1, P-2 ਅਤੇ P-3 ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਹਨ?

(ਬੀ) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੋੜ 2,17,546/- ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਹੈ। ਉਹੀ ਸਿਰਫ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ?

(c) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੋੜ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਲਈ 2,17,546/- ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਆਮਦਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 3,36,067/-, ਉਸੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(d) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 21,97,071/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਅਤੇ 52,532/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਆਮਦਨ ਦੂਜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੇਸ਼ਗੀ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 24,20,000/- ਦੀ ਆਮਦਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਲ 1991-92 ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਪਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਈਕਲ ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਦੇ ਤਹਿਤ 16.3.1993 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਜੋੜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਅਡਵਾਂਸ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਨੂੰ 'ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਮਦਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ 31.3.1994 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, 25.7.2000 ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80HHC ਅਧੀਨ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਹੈ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਵਾਲ (a) ਤੋਂ (c) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ (ਡੀ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਮਦਨ ਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 'ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ' ਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਥੇ ਸੈਟਿੰਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਬੰਦ/ਅਡਜਸਟਮੈਂਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80HHC ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਮੈਸਰਜ਼ ACG ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਕੈਪਸੂਲ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ** ਬਨਾਮ **ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ** ¹ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਠਾਈ ਗਈ ਬਹਿਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਫਰੇਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(5) ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

(6) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ ਦੂਜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80HHC ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪਾਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਬੰਦ/ਅਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਹੈ ਜੋ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਕਮਾਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ/ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(8) **ਮੈਸਰਜ਼ ACG ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਕੈਪਸੂਲ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80HHC ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ (baa) ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ (baa) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਦਲਾਲੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ, ਵਿਆਜ, ਕਿਰਾਇਆ, ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸੀਦ ਜੋ ਕਿ "ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਦੀ ਨੱਬੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80HHC ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (baa) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ

ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਅਤੇ

"ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(9) ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਾਇਲ ਮਹਿਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ